

ច្បាប់

ស្តីពី

សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ

និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៣០៣/០០៨

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាតិ វិសិទ្ធពង្ស
អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃ គណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួង វប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៩ នីតិកាលទី២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្រប តាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៨ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់
ស្តីពី
សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងធានាការគោរពសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល និងការពារនូវផលិតផលវប្បធម៌ជាស្នាដៃ អ្នកនិពន្ធ អ្នកសម្តែង ផលិតករ បុណ្យក្រាម និងអង្គភាពទូរផ្សាយ សំដៅធានាការធ្វើអាជីវកម្មមួយត្រឹមត្រូវស្របច្បាប់លើផលិតផល វប្បធម៌ទាំងនោះ ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍនវិស័យវប្បធម៌ ។

មាត្រា ២.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ពាក្យមួយចំនួនដូចខាងក្រោមមានអត្ថន័យដូចតទៅ :

- ក- ស្នាដៃ ជាផលិតផលខាងវិស័យអក្សរសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ សិល្បៈ ឬតួរូតន្ត្រី កើតចេញពីការផ្តែបផ្តួចបង្កើត ឡើងដោយគំនិតប្រាជ្ញា ឬមនោសញ្ចេតនា ។
- ខ- អ្នកនិពន្ធ ជាជនដែលបង្កើតបានស្នាដៃ ។
- គ- ការសម្តែង ជាការបញ្ចេញស្នាដៃលើឆាកដូចជារាំ ប្រគំន្រី ច្រៀង ឬ បង្ហាញតាមមធ្យោបាយ និងវិធីផ្សេងៗទៀតនូវ ស្នាដៃសិល្បៈប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ អក្សរសាស្ត្រ ការអប់រំ ឬ វិទ្យាសាស្ត្រ ។
- ឃ- ការសូត្រ ជាការបញ្ចេញសម្តែងដោយការនិយាយ ការអាន និងការសូត្រនូវស្នាដៃផ្សេងៗ ។
- ង- អ្នកសម្តែង ជាសិល្បករ អ្នករាំ តន្ត្រីករ អ្នកចម្រៀង ឬជនដែលធ្វើការសម្តែង ។
- ច- ប្រព័ន្ធនិស្សន្ទ ជាសំណុំព័ត៌មាន អត្ថបទ លេខ ឌីជីថាល ដែលបង្កើត និងស្រាវជ្រាវដោយប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ។

- ឆ- ស្នាដៃសោតទស្សន៍ ជាស្នាដៃបង្កើតឡើងដោយមានរូបភាពតាមគ្នាជាលក្ខណៈភ្ជាប់គ្នា បង្កើតបានជា ចលនាអាចឱ្យមើលឃើញបានទោះបីមាន ឬពុំមានបញ្ចូលសម្លេង ហើយបើមានបញ្ចូលសម្លេងគឺ អាចស្តាប់ឮសូរសម្លេងបាន ។
- ជ- ទូរទស្សន៍ ជាការផ្សាយសម្លេង រូបភាព ឯកសារ ឬសារនានាគ្រប់ប្រភេទតាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ទូរទស្សន៍ខ្សែកាប ឬផ្កាយរណប ។
- ឈ- ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ជាការផ្សាយតាម ខ្សែ ឬគ្មានខ្សែក្រៅរង្វង់ គ្រួសារនូវរូបភាព ឬសម្លេង ឬរូបភាព ជាមួយសម្លេងនៃស្នាដៃណាមួយ ដែលអាចឱ្យសាធារណជន ទទួលបាន នៅទីកន្លែងដើម ឬទីកន្លែងដទៃទៀត ដោយមិនគិតថា ជននោះ ទទួលបានឬមិនទទួលបានរូបភាព ឬសម្លេងនោះ ក្នុងពេល និងទីកន្លែងជាមួយគ្នា ឬក្នុងពេល និងទីកន្លែងខុសគ្នា តាមការ ជ្រើសរើសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ។
- ញ- ហ្វូណូក្រាម ជាវត្ថុដែលបានថតបញ្ចូលសម្លេង នៃការសម្តែង ឬសម្លេង ផ្សេងៗទៀត ឬនិមិត្ត សញ្ញានៃសម្លេង ក្រៅពីទម្រង់នៃការថតបញ្ចូលជាខ្សែភាពយន្ត ឬស្នាដៃសោតទស្សន៍ផ្សេងៗ ទៀត ។
- ដ- ផលិតករហ្វូណូក្រាម ជាជនដែលផលិតហ្វូណូក្រាម ដូចមានចែងនៅក្នុងចំណុចញ ។
- ប- កម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ជាសំណុំនៃសេចក្តីណែនាំដែលធ្វើឡើងតាមអក្សរ ឬលេខកូដ ឬគំនូសបំព្រៃ ឬតាមទម្រង់ណាមួយ ជាហេតុធ្វើឱ្យគេបំពេញបាន ឬទទួលបាននូវកិច្ចការ ឬលទ្ធផល ពិសេសណាមួយ តាមមធ្យោបាយកុំព្យូទ័រ ឬតាមវិធីសាស្ត្រអេឡិចត្រូនិច ដើម្បីបំពេញកិច្ចការ ព័ត៌មានបាន កាលណាកម្មវិធីនោះត្រូវបាន បញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ ។
- ខ- ការផលិតឡើងវិញ ជាការចម្លងទាំងស្រុង ឬភាគ ខ្លះនៃស្នាដៃ ឬហ្វូណូក្រាម បង្កើតជាផលិតផល ចម្លងមួយច្បាប់ ឬច្រើនច្បាប់តាមមធ្យោបាយ ឬទម្រង់ណាមួយ គិតបញ្ចូលទាំងស្នាដៃ ឬហ្វូណូក្រាមដែលរក្សាទុកជាអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបណ្តោះអាសន្ន តាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិច ។
- ឈ- អង្គការទូរទស្សន៍ គឺស្ថានីយវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ទូរទស្សន៍ខ្សែកាប ឬផ្កាយរណប ។
- ណ- សិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ជាសិទ្ធិអ្នកសម្តែង សិទ្ធិផលិតករ ហ្វូណូក្រាម និងសិទ្ធិអង្គការទូរទស្សន៍ ។

មាត្រា ៣.-

ស្នាដៃទាំងឡាយដែលត្រូវទទួលបានកិច្ចការពារពីច្បាប់នេះ មានស្នាដៃអ្នកនិពន្ធ ស្នាដៃអ្នកសម្តែង ហ្វូណូក្រាម និងការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ។

១- ស្នាដៃអ្នកនិពន្ធសំដៅ :

ក- ស្នាដៃដែលបង្កើតឡើងដោយជនមានសញ្ជាតិខ្មែរ ឬជនដែលមានលំនៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមមាននីតិបុគ្គល ហើយត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងមានការិយាល័យនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ- ស្នាដៃដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬស្នាដៃដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូង នៅបរទេស ហើយដែលត្រូវបានយកមកបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងអំឡុង (៣០សាមសិប) ថ្ងៃ ។

គ- ស្នាដៃសោតទស្សន៍ដែលផលិតមានទិស្នាក់ការ ឬមានទីលំនៅនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ឃ- ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្មដែលបានសាងសង់នៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងស្នាដៃសិល្បៈផ្សេងៗទៀតដែលភ្ជាប់ទៅ នឹងអាគារឬរចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងទៀតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ង- ស្នាដៃដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានកាតព្វកិច្ចការពារក្រោមសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ។

២- ស្នាដៃអ្នកសម្តែងសំដៅ :

ក- ស្នាដៃរបស់អ្នកសម្តែងដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ។

- ខ- ស្នាដៃរបស់អ្នកសម្តែងដែលពុំមានសញ្ជាតិខ្មែរ តែការសម្តែងនោះ :
- បានប្រព្រឹត្តឡើងនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ
  - បានថតបញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាម ដែលស្ថិតក្រោមកិច្ចការពារនៃច្បាប់នេះ ឬ
  - ពុំទាន់បានថតបញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាម ប៉ុន្តែបានផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ដែលស្ថិតក្រោមកិច្ចការពារនៃច្បាប់នេះ ។

៣- ហ្វូណូក្រាមសំដៅ :

- ក- បុណ្យក្រាមរបស់ផលិតករមានសញ្ញាតិខ្មែរ ។
- ខ- បុណ្យក្រាម ដែលបានថតបញ្ចូលសូរសម្លេងជាលើកដំបូង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- គ- បុណ្យក្រាម ដែលបានថតផ្សាយលើកដំបូង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ៤- ការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍សំដៅ :
  - ក- ការផ្សាយនៃអង្គភាពទូរទស្សន៍ដែលមានទីស្នាក់ការ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
  - ខ- ការផ្សាយចេញពីឧបករណ៍ផ្សាយដែលមានទីតាំង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះក៏ត្រូវអនុវត្តផងដែរ ចំពោះអ្នកសម្តែង ផលិតករបុណ្យក្រាមនិងអង្គភាពទូរទស្សន៍ដែលអាចទទួលនូវកិច្ចការពារតាមសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី ។

ជំពូកទី ២
សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ

ផ្នែកទី ១
ស្នាដៃ

មាត្រា ៤.-
ត្រូវចាត់ទុកថាជាស្នាដៃដើមគឺស្នាដៃទាំងឡាយដែលបង្កើត ឡើងតាមគំនិតប្រាជ្ញាផ្ទាល់របស់អ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃនោះ ។

មាត្រា ៥.-
ស្នាដៃមួយទោះបីពុំទាន់ចប់សព្វគ្រប់ក្តី ឬពុំទាន់បានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈក្តីស្នាដៃនោះត្រូវចាត់ទុកថាបានបង្កើតឡើងដោយចំណេះដឹងពិតប្រាកដតែមួយគត់ពីគំនិតប្រាជ្ញាអ្នកនិពន្ធ ។

មាត្រា ៦.-

ស្នាដៃសហការជាស្នាដៃដែលមានរូបវន្តបុគ្គលច្រើននាក់ ចូលរួមសហការដើម្បីបង្កើតស្នាដៃនោះ ។
ស្នាដៃបន្តជាស្នាដៃបង្កើតឡើងផ្អែកតាមស្នាដៃដើម តាមរយៈការបកប្រែ ការយកលំនាំតាម ឬការសម្រួល ។

ស្នាដៃសមូហភាព គឺជាស្នាដៃបង្កើតឡើងដោយរូបវន្តបុគ្គលច្រើននាក់ តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់រូបវន្តបុគ្គលម្នាក់ដែលបានធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយ ក្រោមការដឹកនាំ និងក្នុងនាមរបស់បុគ្គលនោះ ។

មាត្រា ៧.-

ស្នាដៃទាំងឡាយ យោងតាមមាត្រា ៣ ដែលត្រូវទទួលបានការការពារក្រោមច្បាប់នេះមាន :

- ក- សៀវភៅអានគ្រប់ប្រភេទ ប្លុកសារផ្សេងៗទៀត ស្តីពីអក្សរសាស្ត្រ សិល្បៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងការអប់រំ ។
- ខ- អត្ថបទបំបែកថា សង្កេត ធម្មទេសនា ការការពារខ្លួនដោយនិយាយ ឬដោយសរសេរនិងស្នាដៃផ្សេងៗទៀត ដែលមានប្រភេទដូចគ្នា ។
- គ- ស្នាដៃនាដកម្ម ឬនាដកម្ម-តូរ្យតន្ត្រី ។
- ឃ- ស្នាដៃរាំសម័យ ឬយកលំនាំតាមស្នាដៃបុរាណ ឬប្រពៃណី ។
- ង- ការសម្តែងសៀកនិងការសម្តែងកាយវិការ ។
- ច- ការតែងបទភ្លេងដោយមាន ឬគ្មានទំនុកច្រៀង ។
- ឆ- ស្នាដៃសោតទស្សន៍ ។
- ជ- ស្នាដៃជាផ្ទាំងគំនូរ ផ្ទាំងចម្លាក់ រូបចម្លាក់ ឬស្នាដៃផ្សេងៗទៀតខាងសិល្បៈសូន្យរូប ឬសិល្បៈអនុវត្ត ។
- ឈ- ស្នាដៃថតរូប និងស្នាដៃទាំងឡាយ ដែលសម្រេចបានដោយសារមានជំនួយបច្ចេកទេសដូចគ្នានឹងការថតរូប ។
- ញ- ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ។

- ដ- ផែនទី ប្លង់ គំនូសវាស ឬស្នាដៃស្តែងចេញជារូប ដែលទាក់ទងនឹងភូមិសាស្ត្រ ឋានលេខា ឬវិទ្យាសាស្ត្រនានា ។
- ប- កម្មវិធីកុំព្យូទ័រនិងគម្រោងឯកសារសមោធានដែលទាក់ទងទៅនឹងកម្មវិធីទាំងនោះ ។
- ខ- ផលិតផលផ្នែកសិប្បកម្ម តម្បាញ ឬម៉ូតសម្លៀកបំពាក់ផ្សេងៗ ។

មាត្រា ៨.-

ស្នាដៃបន្តដែលនៅក្នុងនោះមាន ការបកប្រែ ការយកលំនាំ តាមការសម្រួល ការកែច្នៃ ឬការកែលំអស្នាដៃផ្សេងទៀត ឬ ការចងក្រងជាប្រព័ន្ធទិន្នន័យ ទោះបីជាក្នុង ម៉ាស៊ីនដែលអាចអានបាន ឬក៏ជាទម្រង់ផ្សេងទៀត ក៏ត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការពារពី ច្បាប់នេះដែរ ។

កិច្ចការពារស្នាដៃណាមួយដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ មិនធ្វើឱ្យបាត់បង់សិទ្ធិចំពោះកិច្ចការពារស្នាដៃដើម ដែលត្រូវបានបញ្ចូល ឬប្រើប្រាស់សម្រាប់ការបង្កើតស្នាដៃថ្មី ។

មាត្រា ៩.-

ចំណងជើងនៃស្នាដៃណាមួយដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈស្នូលនៃស្នាដៃដើម ចំណង ជើងនោះត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការពារពីច្បាប់ ដូចគ្នានឹងស្នាដៃនោះដែរ ។

ស្នាដៃមួយ ទោះបីលែងទទួលបាននូវកិច្ចការពារពីច្បាប់ តាមមាត្រា ៣០ និង មាត្រា ៣១ នៃច្បាប់នេះក៏ដោយ ក៏គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ចំណងជើង នៃស្នាដៃនោះ សម្រាប់ធ្វើជាចំណងជើងនៃស្នាដៃមួយផ្សេងទៀត ជាហេតុបង្កឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ ។

មាត្រា ១០.-

ស្នាដៃដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការការពារនៃច្បាប់នេះមាន :

- ក- រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ និងលិខិតបទដ្ឋានផ្លូវការនានា ។
- ខ- ប្រកាស សេចក្តីសម្រេច លិខិតបញ្ជាក់ សារាចរណែនាំផ្សេងៗដែលចេញដោយអង្គការរដ្ឋ ។

- គ- សេចក្តីសម្រេច សាលក្រម ឬសាលដីកាផ្សេងៗ របស់តុលាការ ។
- ឃ- អត្ថបទបកប្រែជាភាសាបរទេសនៃអត្ថបទ ក្នុងចំណុច ក ចំណុច ខ និងចំណុច គ ខាងលើ ក្នុងមាត្រានេះ ។
- ង- គំនិត នីតិវិធី ប្រព័ន្ធ របៀបប្រតិបត្តិការ ទស្សនៈ គោលការណ៍ ការរុករកឃើញ ឬទិន្នន័យសាមញ្ញ ទោះបីត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ អត្តាធិប្បាយ ពន្យល់ ឬមានក្នុងស្នាដៃណាមួយក៏ដោយ ។

ផ្នែកទី ២
អ្នកនិពន្ធ

មាត្រា ១១.-
 ឋានៈជាអ្នកនិពន្ធ គឺជាឋានៈរបស់បុគ្គលម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើស្នាដៃដែលសាមីខ្លួនបានបង្កើតឡើង ហើយស្នាដៃនោះ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ ។

មាត្រា ១២.-
 សហអ្នកនិពន្ធគឺជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើស្នាដៃសហការ ។ សហអ្នកនិពន្ធត្រូវតែប្រើសិទ្ធិរបស់ខ្លួនយោងតាមការឯកភាពជាឯកច្ឆន្ទ និងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។ នៅពេលមិនឯកភាពគ្នា ត្រូវធ្វើពាក្យប្តឹងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ១៣.-
 រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលជាម្ចាស់ស្នាដៃសមូហភាពដែល ឈ្មោះបុគ្គលនោះ ត្រូវបានផ្សាយជាចំហក្នុងពេលធ្វើការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃបុគ្គលនោះ គឺជាអ្នកទទួលបាននូវសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ ។

មាត្រា ១៤.-

អ្នកនិពន្ធស្នាដៃ រហស្សនាម ឬអាសាមិកជាអ្នកទទួលបានសិទ្ធិទាំងឡាយលើស្នាដៃនោះ ។ ដរាបណា អ្នកនិពន្ធនោះ នៅតែពុំទាន់បង្ហាញឱ្យគេដឹងពីអត្តសញ្ញាណខ្លួន និងនៅពុំទាន់បង្ហាញភស្តុតាងដែល បញ្ជាក់ឱ្យដឹងពីឋានៈខ្លួន ដរាបនោះ អ្នកនិពន្ធនៅតែត្រូវបានជំនួសមុខដោយអ្នកបោះពុម្ព ឬអ្នក ផ្សព្វផ្សាយលើកដំបូង ដែលនឹងត្រូវផ្តល់សិទ្ធិឱ្យអនុវត្ត និងការពារសិទ្ធិសីលធម៌ និងសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ របស់អ្នកនិពន្ធ ។ អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយ ឬអ្នកផ្សព្វផ្សាយលើកដំបូង ត្រូវមានកិច្ចសន្យាបញ្ជាក់ពី អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកនិពន្ធ រហស្សនាម ឬអាសាមិក ។

វាក្យខ័ណ្ឌទី ២ មិនអាចអនុវត្តបានឡើយ បើរហស្សនាម ដែលអ្នកនិពន្ធបានជ្រើសរើសយកនោះត្រូវបាន ផ្សាយឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ ពិតប្រាកដជាចំហ ។

មាត្រា ១៥.-

រូបវន្តបុគ្គលម្នាក់ឬច្រើននាក់ ដែលបានបង្កើតស្នាដៃសោត ទស្សន៍តាមគំនិតប្រាជ្ញារបស់ខ្លួន រូបវន្តបុគ្គល នោះត្រូវបានទទួលឋានៈ ជាអ្នកនិពន្ធស្នាដៃសោតទស្សន៍ ។

លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ សហអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃ សោតទស្សន៍មាន :

- ក- សមិទ្ធិករ ។
- ខ- អ្នកនិពន្ធសេណារីយ៉ូ ។
- គ- អ្នកនិពន្ធដោយយកលំនាំតាម ។
- ឃ- អ្នកនិពន្ធអត្ថបទនិយាយ ។
- ង- អ្នកនិពន្ធបទភ្លេងមាន ឬគ្មានទំនុកច្រៀង ដែលជាបទភ្លេងត្រូវបានបង្កើតឡើងជាពិសេសសម្រាប់ តែជាប្រយោជន៍ស្នាដៃនោះ ។
- ច- អ្នកនិពន្ធសិល្បៈគំនូរសម្រាប់ស្នាដៃគំនូរជីវចល ។

មាត្រា ១៦.-

អ្នកនិពន្ធស្នាដៃគឺជាអ្នកមានសិទ្ធិធ្វើជាម្ចាស់លើសិទ្ធិសីលធម៌ និងសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកនិពន្ធបង្កើតស្នាដៃ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ឱ្យដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលជានិយោជកក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាការងារ និងកិច្ចសន្យាការប្រើប្រាស់ស្នាដៃ សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌលើស្នាដៃនោះត្រូវបានចាត់ទុកថា បានផ្ទេរជូននិយោជក លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយពីកិច្ចសន្យាទាំងនោះ ។

មាត្រា ១៧.-

សមិទ្ធិករស្នាដៃសោតទស្សន៍មួយដែលមានការចូលរួមវិភាគទានពីសហអ្នកនិពន្ធបង្កើតស្នាដៃតាមកិច្ចសន្យាដោយមិនរាប់បញ្ចូល អ្នកនិពន្ធស្នាដៃត្រូវត្រៀម សមិទ្ធិករនោះ ទទួលបាននូវសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌរបស់សហអ្នកនិពន្ធ លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយពីកិច្ចសន្យា ។ ប៉ុន្តែសហអ្នកនិពន្ធនោះនៅតែរក្សាសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ របស់គេបានតាមទំហំនៃការប្រើប្រាស់វិភាគទាន ក្នុងករណីការរួម វិភាគទាននោះបានប្រព្រឹត្តទ្វេដងដោយឡែកពីការបង្កើតស្នាដៃ សោតទស្សន៍ ។

ផ្នែកទី ៣
សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ

មាត្រា ១៨.-

អ្នកនិពន្ធស្នាដៃ ជាអ្នកទទួលបាននូវសិទ្ធិជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិផ្តាច់មុខលើស្នាដៃនោះ ហើយជាសិទ្ធិដែលជនគ្រប់រូបត្រូវតែទទួលស្គាល់ ។ សិទ្ធិនេះមានសិទ្ធិសីលធម៌ និងសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ ។

មាត្រា ១៩.-

សិទ្ធិសីលធម៌របស់អ្នកនិពន្ធគឺជាសិទ្ធិអចិន្ត្រៃយ៍ មិនអាច លក់ដូរបាន មិនអាចរឹបអូសបាន និងមិនអាចផុតអាជ្ញាយុកាល ។ សិទ្ធិនេះអាចត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យទាយាទរបស់អ្នកនិពន្ធ ដោយមូលហេតុអ្នកនិពន្ធបានទទួលមរណភាព ឬប្រគល់ជូនគតិយជនបាន ដោយយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិមរតកសាសន៍ ។

ក្នុងករណីគ្មានអ្នកទទួលមរតក រដ្ឋដែលតំណាងដោយ ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈជាអ្នកគ្រប់គ្រងសិទ្ធិនោះ ។

មាត្រា ២០.-

សិទ្ធិសិល្បៈមិនមែនជាសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធមានបីចំណុចដូចខាងក្រោម ៖

- ក- អ្នកនិពន្ធមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការសម្រេចពីរបៀប និងពេលវេលានៃការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃរបស់ខ្លួនជាសាធារណៈ ព្រមទាំងបែបបទគ្រប់គ្រងការផ្សព្វផ្សាយ ។
- ខ- អ្នកនិពន្ធមានសិទ្ធិកំណត់ឱ្យគេទទួលស្គាល់ឈ្មោះ ឋានៈ និងស្នាដៃរបស់ខ្លួនសម្រាប់ទាក់ទងជាមួយសាធារណជន ។
- គ- អ្នកនិពន្ធមានសិទ្ធិជំទាស់នូវគ្រប់រូបភាពនៃការបំផ្លើស ឬការកាត់ចោលខ្លឹមសារ ឬការកែប្រែខ្លឹមសារជាហេតុធ្វើឱ្យខូចកិត្តិយសឬកេរ្តិ៍ឈ្មោះខ្លួន ។

មាត្រា ២១.-

សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ ជាសិទ្ធិប្រកបអាជីវកម្មរបស់អ្នកនិពន្ធលើ ទ្រព្យជាស្នាដៃរបស់ខ្លួនតាមរយៈការផលិតឡើងវិញ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងការបង្កើតស្នាដៃបន្ត ។

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃបទប្បញ្ញត្តិចែងក្នុងមាត្រា ២៤ មាត្រា ២៥ មាត្រា ២៦ មាត្រា ២៧ មាត្រា ២៨ និងមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ អ្នកនិពន្ធមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខធ្វើដោយខ្លួនឯង ឬអនុញ្ញាតឱ្យគេធ្វើកិច្ចការដូចតទៅ ៖

- ក- ការបកប្រែជាភាសាបរទេសនូវស្នាដៃរបស់ខ្លួន ។
- ខ- ការយកលំនាំតាមឬការកែសម្រួលផ្សេងៗទៀតនៃស្នាដៃ ។
- គ- ការជួលស្នាដៃច្បាប់ដើម ឬច្បាប់ចម្លងស្នាដៃ សោតទស្សន៍ ឬស្នាដៃថត បញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាម កម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ប្រព័ន្ធទិន្នន័យ ឬស្នាដៃត្រូវត្រឡប់ជាអក្សររាង ។
- ឃ- ការចែកចាយជាសាធារណៈតាមការលក់ ការជួល ឬតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀតនូវច្បាប់ដើម ឬច្បាប់ចម្លងដែលពុំទាន់បានលក់ ឬផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ។

- ង- ការនាំចូលក្នុងប្រទេសនូវស្នាដៃចម្លងចេញពីស្នាដៃ របស់សាមីខ្លួនដែលជាអ្នកនិពន្ធ ។
- ច- ការផលិតស្នាដៃឡើងវិញ ។
- ឆ- ការសម្តែងស្នាដៃជាសាធារណៈ ។
- ជ- ការបង្ហាញស្នាដៃជាសាធារណៈ ។
- ឈ- ការផ្សាយស្នាដៃតាមទូរទស្សន៍ ។
- ញ- ការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃជាសាធារណៈតាមវិធីផ្សេងៗ ទៀត ។

សិទ្ធិដាក់ជួលដូចមានចែងក្នុងចំណុច គ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះការជួលកម្មវិធីកុំព្យូទ័រឡើយ ក្នុងករណីដែលកម្មវិធីកុំព្យូទ័រនោះមិនមែនជាកម្មវត្ថុដ៏សំខាន់សម្រាប់ការដាក់ជួល ។

មាត្រា ២២.-

សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌចំពោះកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ និងឯកសារសមោធាន ដែលបង្កើតឡើងដោយនិយោជិតម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ក្នុងពេលបំពេញមុខនាទី ឬក្នុងពេលធ្វើតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់និយោជក ជាកម្មសិទ្ធិ របស់និយោជក លើកលែងតែមានកិច្ចសន្យាចែងផ្ទុយពីនេះ ។

ចំពោះជនណាម្នាក់ដែលបានជួលបុគ្គលណាផ្សេងឱ្យបង្កើត កម្មវិធីកុំព្យូទ័រឱ្យខ្លួន ដោយឆ្លងតាមកិច្ចសន្យា បញ្ជាទិញ ជននោះ ត្រូវបានទទួលសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ ។

ផ្នែក ទី ៤
ការកម្រិតសិទ្ធិ អ្នកនិពន្ធ

មាត្រា ២៣.-

រូបវន្តបុគ្គលណាម្នាក់នាំចូលនូវស្នាដៃមួយច្បាប់ សម្រាប់ សេចក្តីត្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន ដោយពុំចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ ឬពីម្ចាស់សិទ្ធិ លើស្នាដៃនោះឡើយ ។

មាត្រា ២៤.-

ការផលិតឡើងវិញចំនួនមួយច្បាប់ជាលក្ខណៈឯកជននូវ ស្នាដៃដែលបានបោះផ្សាយហើយសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួននឹងត្រូវអនុវត្តបានដោយពុំចាំបាច់មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិឡើយ ។

ការអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះការផលិតឡើងវិញនូវ :

- ក- ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម មានទម្រង់ជាអាការ ឬ សំណង់ផ្សេងៗ ។
- ខ- ការចម្លងទាំងស្រុង ឬភាគសំខាន់ខ្លះនូវសៀវភៅ តាមវិធីបោះពុម្ពជាថ្មី និងការចម្លងស្នាដៃតូរ្យតន្ត្រីក្រោមរូបភាពជា អក្សររក្សេង ។
- គ- ការចម្លងទាំងស្រុងឬភាគសំខាន់ខ្លះនូវប្រព័ន្ធ ទិន្នន័យតាមទម្រង់ឌីជីថល ។
- ឃ- កម្មវិធីកុំព្យូទ័រលើកលែងតែច្បាប់ចម្លងកម្មវិធី ដើម្បីរក្សាទុកសម្រាប់ការពារការបាត់បង់ ។
- ង- ស្នាដៃណាមួយក្នុងលក្ខណៈដែលការផលិតឡើងវិញ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អាជីវកម្មជាប្រក្រតីនៃស្នាដៃ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតដោយមិនសមហេតុផលទៅលើផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់អ្នកនិពន្ធ ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។

មាត្រា ២៥.-

អ្នកនិពន្ធមិនអាចធ្វើការហាមឃាត់បានចំពោះ :

- ក- ការសម្តែងស្នាដៃជាឯកជនដោយមិនគិតកម្រៃជា ការសម្តែងក្នុងរង្វង់គ្រួសារឬញាតិមិត្ត ។
- ខ- ការរៀបចំទុកក្នុងបណ្ណាល័យនូវសំណៅស្នាដៃណាមួយ ដើម្បីរក្សាទុកឱ្យបានគង់វង្សឬដើម្បីទុកសម្រាប់ធ្វើការស្រាវជ្រាវ ។
- គ- ការប្រើប្រាស់ស្នាដៃសម្រាប់ការសិក្សាដោយគ្មាន រកប្រាក់កម្រៃ ។
- ឃ- ការបកប្រែស្នាដៃពីភាសាខ្មែរទៅជាភាសាជនជាតិភាគតិច ឬបកប្រែពីភាសាជនជាតិភាគតិចមកជាភាសាខ្មែរ ។

ប្រសិនបើមានការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវឈ្មោះរបស់អ្នកនិពន្ធ និងប្រភពនៃស្នាដៃ អ្នកនិពន្ធមិនអាចធ្វើការហាមឃាត់ ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយដូចតទៅ ៖

- ការវិភាគ និងអាកតដ្ឋានខ្លីៗនៃស្នាដៃដែលបញ្ជាក់ពីការរិះគន់ សង្គ្រាមប៉ាកកា គុរុកោសល្យ វិទ្យាសាស្ត្រ ឬព័ត៌មានស្តីពីស្នាដៃនោះ
- ការផ្សាយទស្សនៈសារពត៌មាន
- ការផ្សព្វផ្សាយទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនៃសុន្ទរកថានានា ដែលបានច្នៃជាសាធារណៈក្នុងសារពត៌មាន ឬទូរទស្សន៍
- ការត្រាប់កំប្លែង ការត្រាប់តាមគំរូ ឬគំនូរតួក ដោយផ្អែកតាមលំនាំដើមនៃស្នាដៃ
- ការចម្លងរូបភាពស្នាដៃសិល្បៈក្រាហ្វិក ឬសិល្បៈសូន្យរូប ដែលស្ថិតនៅទីកន្លែងសាធារណៈមួយ លើកលែងតែរូបភាពនោះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាកម្មវត្ថុសំខាន់នៃការចម្លងបន្ត ។

មាត្រា ២៦.-

អ្នកនិពន្ធដែលបង្កើតស្នាដៃជាខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ ល្ខោននិយាយ ប្រលោមលោក អំពីឆាកជីវិតនៃបុគ្គល ឬគ្រួសារជាក់លាក់ណាមួយ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីបុគ្គលសាមី ឬពីញាតិពន្ធដែលបានទទួលមរតកសាសន៍ ។

មាត្រា ២៧.-

ការផលិតឡើងវិញជាបណ្តោះអាសន្ននូវស្នាដៃមួយបាន លុះត្រាតែការផលិតឡើងវិញនោះ ធ្វើឡើងស្របពេលជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ស្នាដៃដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិ ។

មាត្រា ២៨.-

ដោយមិនគិតពីបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២១ ច្បាប់នេះអាចអនុញ្ញាតឱ្យស្រង់អាកតដ្ឋានពីស្នាដៃណាមួយ ជាស្នាដៃដែលបានផ្សព្វផ្សាយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ បញ្ចូលក្នុងស្នាដៃមួយផ្សេងទៀត ដោយពុំចាំបាច់សុំការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ និងពុំចាំបាច់បង់ប្រាក់កម្រៃ ។

ការស្រង់អាគតដ្ឋានត្រូវបញ្ជាក់អំពីប្រភព និងឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ បើនៅក្នុងប្រភពនោះមានឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ ច្បាស់លាស់ ។ ការស្រង់អាគតដ្ឋាននេះ មិនត្រូវធ្វើឱ្យហួសពីគោលដៅដែលត្រូវបំពេញនោះឡើយ ។

មាត្រា ២៩.-

ដោយមិនគិតពីបទប្បញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២១ ច្បាប់នេះអាច អនុញ្ញាត :

- ក- ឱ្យប្រើប្រាស់ស្នាដៃណាមួយដែលបានផ្សព្វផ្សាយ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ក្នុង ទំព័រសៀវភៅឬសារពត៌មាន ឬតាមរលកវិទ្យុ ឬក្នុងការចាក់ផ្សាយសម្លេង ឬបញ្ចាំងរូបភាពដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់ការសិក្សា ដោយពុំចាំបាច់បង់ប្រាក់កម្រៃ ប៉ុន្តែត្រូវបញ្ជាក់ពីប្រភព និងឈ្មោះ អ្នកនិពន្ធ បើនៅក្នុងប្រភពនោះមានឈ្មោះអ្នកនិពន្ធច្បាស់លាស់ ។
- ខ- ឱ្យថតចម្លងបាននូវអត្ថបទដាច់ដោយឡែកនានា អត្ថបទផ្សាយនៅក្នុងទំព័រសារពត៌មាន ឬទស្សនាវដ្តី ឬថតចម្លង បាននូវខ្លឹមសារដកស្រង់ខ្លីៗ ចេញពីស្នាដៃណាមួយដែលត្រូវបាន ផ្សាយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។ ការថតចម្លងនេះ ធ្វើឡើងតាមរយៈមធ្យោបាយបច្ចេកទេស ចម្លងដោយមិនរកប្រាក់ចំណេញខាងពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ការបង្រៀន ឬដល់ការ ប្រឡងដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសិក្សានានា សមស្របទៅតាមគោលដៅដែលត្រូវបំពេញ ។ ការថតចម្លងនូវអត្ថបទឬខ្លឹមសារខ្លីៗពុំចាំបាច់បង់ប្រាក់កម្រៃ ប៉ុន្តែត្រូវបញ្ជាក់ពីប្រភព និងឈ្មោះ អ្នកនិពន្ធ ប្រសិនបើនៅក្នុងប្រភពនោះមានឈ្មោះអ្នកនិពន្ធច្បាស់លាស់ ។

ផ្នែកទី ៥

រយៈពេលនៃកិច្ចការពារសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ

មាត្រា ៣០.-

សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌត្រូវបានការពារចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលបានបង្កើតស្នាដៃ ។ រយៈពេលកិច្ចការពារសិទ្ធិនេះត្រូវ ប្រព្រឹត្តទៅអស់មួយជីវិត អ្នកនិពន្ធព្រមទាំងប្រព្រឹត្តទៅ ៥០ (ហាសិបឆ្នាំ) ក្រោយថ្ងៃទទួលមរណភាព របស់អ្នកនិពន្ធ ។

ច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល

កិច្ចការពារសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌលើស្នាដៃសហការប្រព្រឹត្តទៅអស់មួយជីវិតអ្នកនិពន្ធ ដែលរស់នៅចុង
ក្រោយគេ ព្រមទាំងប្រព្រឹត្តទៅរយៈពេល ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ ក្រោយថ្ងៃទទួលមរណភាពរបស់អ្នក
និពន្ធចុងក្រោយនេះ ។

មាត្រា ៣១.-

សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌលើស្នាដៃមួយដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាអាណាមិកក្តី ឬជាវហស្សនាមក្តី ត្រូវទទួល
បាននូវកិច្ចការពារពី ច្បាប់នេះ ក្នុងរយៈពេល ៧៥ (ចិត្តសិបប្រាំ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំប្រក្រតិទិននៃ
ឆ្នាំ ដែលស្នាដៃនោះបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូង ដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។

ប្រសិនបើពុំមានការបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូង ក្នុងរយៈពេល ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីពេលបង្កើត
ស្នាដៃនោះ កិច្ចការពាររយៈពេល ១០០ (មួយរយ) ឆ្នាំ នឹងត្រូវបានគិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំ ប្រក្រតិទិននៃ
ឆ្នាំ ដែលស្នាដៃនោះបានបង្កើត ។

បើសិនជាមុនពេលកំណត់នៃកិច្ចការពារពីច្បាប់អត្តសញ្ញាណ អ្នកនិពន្ធត្រូវបានបង្ហាញឱ្យស្គាល់ ឬត្រូវ
សាធារណជនបានស្គាល់ច្បាស់គិតសង្ស័យ គឺបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣០ ក្នុងច្បាប់នេះត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌលើស្នាដៃសមូហភាព ឬស្នាដៃសោតទស្សន៍ ឬស្នាដៃបច្ចេកវិទ្យាត្រូវទទួលបាននូវកិច្ច
ការពារពីច្បាប់ក្នុងរយៈពេល (៧៥ ចិត្តសិបប្រាំ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីដំណាច់ ឆ្នាំប្រក្រតិទិននៃឆ្នាំដែលស្នាដៃ
នោះបានផ្សព្វផ្សាយជាលើកដំបូងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

ប្រសិនបើពុំមានការផ្សព្វផ្សាយក្នុងរយៈពេល ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីពេលបង្កើតស្នាដៃនោះ
កិច្ចការពាររយៈពេល ១០០ (មួយរយ) ឆ្នាំ នឹងត្រូវបានគិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំប្រក្រតិទិននៃឆ្នាំដែល
ស្នាដៃនោះបានបង្កើត ។

ផ្នែកទី ៦

ការផ្ទេរសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ

មាត្រា ៣២.-

ការផ្ទេរសិទ្ធិលើចំណុចណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ ក្នុងច្បាប់នេះ មិនមែនជាការផ្ទេរសិទ្ធិលើចំណុចដទៃទៀតឡើយ ។

ប្រសិនបើមានកិច្ចសន្យាចែងអំពីការផ្ទេរ ឬការផ្តល់អាជ្ញា ប័ណ្ណលើសិទ្ធិណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះប្រសិទ្ធិភាពនៃការ ផ្ទេរឬការផ្តល់នោះត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃរបៀបធ្វើអាជីវកម្មដូចមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ៣៣.-

ការគ្រប់គ្រងសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌអាចផ្ទេរឱ្យទាញទៅរបស់អ្នកនិពន្ធបានដោយមូលហេតុមរណភាពរបស់អ្នកនិពន្ធ ឬអាចប្រគល់ជូនតិចតួចបាន ដោយយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមរតកសាសន៍ ។

ក្នុងករណីគ្មានអ្នកទទួលមរតកឬគ្មានមរតកសាសន៍ រដ្ឋដែលតំណាងដោយក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈជាអ្នកគ្រប់គ្រងសិទ្ធិនោះ ។

ផ្នែកទី ៧

ការធ្វើអាជីវកម្មសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ

មាត្រា ៣៤.-

កិច្ចសន្យាទាំងឡាយ ស្តីពីការធ្វើអាជីវកម្មសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌត្រូវ ធ្វើឡើងដោយលាយលក្ខណ៍អក្សរជាក់លាក់ បើមិនដូច្នោះទេ កិច្ចសន្យានេះនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។ មានតែអ្នកនិពន្ធ ឬម្ចាស់សិទ្ធិប៉ុណ្ណោះ ដែលមានសិទ្ធិលើកន្លែងហេតុផលដើម្បីស្នើសុំមោឃភាពនៃកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ៣៥.-

កិច្ចសន្យានៃការផ្ទេរសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មរបស់អ្នកនិពន្ធ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយបញ្ជាក់ដាច់ដោយ ឡែកពីគ្នាអំពីកម្រិត ទំហំគោលដៅ ទីកន្លែង និងរយៈពេលនៃការផ្ទេរសិទ្ធិនីមួយៗ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា ៣៦.-

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការបង្កើតស្នាដៃសមូហភាព អ្នកនិពន្ធម្នាក់ៗ អាចធ្វើអាជីវកម្មលើវិភាគទានរបស់ខ្លួន ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា បានលើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយ ប៉ុន្តែអ្នកនិពន្ធនោះមិនត្រូវបង្កឱ្យខូចខាត ដល់អាជីវកម្មនៃស្នាដៃសមូហភាពនោះឡើយ ។

ចំពោះស្នាដៃសហការ ការធ្វើអាជីវកម្មអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមពីសហអ្នក និពន្ធ ។ នៅពេលសហអ្នកនិពន្ធមិនឯកភាពគ្នា តុលាការជាអ្នកសម្រេច ។

មាត្រា ៣៧.-

ការផ្ទេរសិទ្ធិដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មលើស្នាដៃរបស់អ្នកនិពន្ធ អាចផ្ទេរទាំងស្រុង ឬផ្ទេរជាភាគខ្លះបាន ។ ម្ចាស់ សិទ្ធិនឹងទទួលបានកម្រៃ ពីការផ្ទេរសិទ្ធិនេះ អនុលោមតាមប្រការទាំងឡាយនៃកិច្ចសន្យាផ្ទេរសិទ្ធិនោះ ។

ផ្នែកទី ៨

ការតម្កល់ និងការចុះបញ្ជីនៃស្នាដៃ

មាត្រា ៣៨.-

រាល់ស្នាដៃទាំងអស់ត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការពារពីច្បាប់នេះ ជាស្វ័យប្រវត្តិ ។ អ្នកនិពន្ធ ឬម្ចាស់សិទ្ធិអាច តម្កល់ទុកស្នាដៃនៅក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា ៣៩.-

ការចុះបញ្ជីអាចធ្វើឡើងបានដោយស្ម័គ្រចិត្តនៅក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។ ការចុះបញ្ជីត្រូវចុះឈ្មោះពិតប្រាកដរបស់អ្នកនិពន្ធ ចុះថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នៃស្នាដៃដែលបានផ្សព្វផ្សាយ ជាលើកដំបូង និងចុះថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នៃការបង្កើតស្នាដៃ ព្រមទាំងចុះពីសិទ្ធិរបស់អ្នកនិពន្ធ ។

មាត្រា ៤០.-

ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈត្រូវចេញវិញ្ញាបនប័ត្រចំពោះ ស្នាដៃដែលបានចុះបញ្ជី ។ អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវបង់កម្រៃទៅតាមប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៣
សិទ្ធិ ប្រហាក់ ប្រហែល
ផ្នែកទី ១
សិទ្ធិ អ្នកសម្តែង

មាត្រា ៤១.-

អ្នកសម្តែងមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការធ្វើដោយផ្ទាល់ឬអនុញ្ញាត :

- ក- ការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍និងការផ្សព្វផ្សាយជា សាធារណៈនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួន លើកលែងតែការផ្សាយទាំងនោះ បានផ្សាយចេញពីហ្វូណូក្រាមស្តីពីការសម្តែង ដែលបានអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង ឬបានផ្សាយឡើងវិញតាមទូរទស្សន៍ ឬបានការអនុញ្ញាតពីអង្គការទូរទស្សន៍ដែលបានផ្សាយមុនគេនូវការសម្តែង ។
- ខ- ការថតបញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាមនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួន ដែលមិនទាន់បានថតបញ្ចូលហ្វូណូក្រាម ។
- គ- ការផលិតឡើងវិញនូវការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាម ។
- ឃ- ការចែកចាយជាសាធារណៈតាមការលក់ ឬការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនូវហ្វូណូក្រាមច្បាប់ដើម ដែលអ្នកសម្តែងពុំទាន់បានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការចែកចាយ ។

ង- ការដាក់ជូល ឬការឱ្យខ្ចីជាសាធារណៈនូវហ្វូណូក្រាមច្បាប់ដើម ឬហ្វូណូក្រាមច្បាប់ចម្លង ស្តីពីការសម្តែង ។

បើគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀងផ្ទុយពីនេះ អ្នកសម្តែងមានសិទ្ធិ:

- អនុញ្ញាតចាក់ផ្សាយ តាមអង្គការទូរទស្សន៍ ឬប្រព័ន្ធអង្គការទូរទស្សន៍ដទៃទៀត ពុំមានសិទ្ធិធ្វើការចាក់ផ្សាយនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនបានទេ ។
- អនុញ្ញាតចាក់ផ្សាយ តាមអង្គការទូរទស្សន៍ ឬប្រព័ន្ធអង្គការទូរទស្សន៍នោះ ពុំមានសិទ្ធិថតបញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាមនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនទេ ។

មាត្រា ៤២.-

ទោះបីមានការផ្ទេរសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌរបស់ខ្លួនហើយក៏ដោយ អ្នកសម្តែងនៅមានសិទ្ធិតម្រូវឱ្យគេសរសេរឈ្មោះខ្លួនលើការសម្តែងផ្ទាល់ ឬការសម្តែងដែលបានថតទុក លើកលែងតែក្នុងករណីដែល វិធីប្រើប្រាស់នៃការសម្តែងនោះ ពុំតម្រូវឱ្យមានការសរសេរឈ្មោះ ។ អ្នកសម្តែងនៅមានសិទ្ធិជំទាស់គ្រប់រូបភាពនៃការបំផ្លើស ការកាត់តខ្លីមសារខ្លះ ឬកែប្រែខ្លីមសារនៃការសម្តែង ជាហេតុធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះអ្នកសម្តែង ។

មាត្រា ៤៣.-

អ្នកសម្តែងមិនអាចហាមឃាត់នូវការផលិតឡើងវិញ និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈស្តីពីការសម្តែងរបស់ខ្លួនបានឡើយ បើការសម្តែងនោះមានលក្ខណៈបន្ទាប់បន្សំនៅ ក្នុងសាច់រឿងស្នូលរបស់ ឈុត ឬស្នាដៃ ឬឯកសារសោតទស្សន៍ ។

ផ្នែកទី ២

សិទ្ធិរបស់ផលិតករហ្វូណូក្រាម

មាត្រា ៤៤.-

ផលិតករហ្វូណូក្រាមមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការថត ឬការផលិតឡើងវិញ ឬការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវហ្វូណូក្រាមរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៤៥.-

រាល់ការផលិតឡើងវិញ ការលក់ ការប្តូរ ការជួល ឬការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវហ្វូណូក្រាម ត្រូវ មានការអនុញ្ញាតពីផលិតករហ្វូណូក្រាម ។

ផលិតករហ្វូណូក្រាមមានសិទ្ធិចែកចាយជាសាធារណៈតាមការលក់ ឬការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនូវច្បាប់ដើម ឬច្បាប់ចម្លង ក្នុងករណី ដែលផលិតករហ្វូណូក្រាមនោះ ពុំទាន់អនុញ្ញាតឱ្យជនណាម្នាក់ធ្វើការចែក ចាយ ។

ផលិតករហ្វូណូក្រាមមានសិទ្ធិនាំចូលនូវច្បាប់ចម្លងនៃហ្វូណូក្រាមរបស់ខ្លួន ក្នុងទិសដៅធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ ជាសាធារណៈ ។

ផ្នែកទី ៣
សិទ្ធិផលិតករវីដេអូ

មាត្រា ៤៦.-

ផលិតករវីដេអូគឺជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលមានការផ្តួចផ្តើមគំនិត និងការទទួលខុសត្រូវក្នុង ការចែកចាយតាមបច្ចេកទេសផ្សាយនូវរូបភាពជាលក់ ដែលមាន ឬគ្មានសម្លេង ដើម្បីផលិតវីដេអូ ។

រាល់ការផលិតឡើងវិញនូវវីដេអូដើម្បីផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ លក់ ដូរ ឬជួល ចាំបាច់ត្រូវតែមានការ អនុញ្ញាតពីផលិតករ វីដេអូ ។

ការផ្ទេរសិទ្ធិរបស់ផលិតករវីដេអូ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ មិនអាចធ្វើឡើងដាច់ដោយឡែកពីសិទ្ធិ អ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិអ្នកសម្តែង ដែលបានរួមសហការផលិតវីដេអូបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ៤

សិទ្ធិនៃអង្គភាពទូរផ្សាយ

មាត្រា ៤៧.-

អង្គភាពទូរផ្សាយមានស្ថានីយវិទ្យុ ស្ថានីយទូរទស្សន៍ និងស្ថានីយទូរទស្សន៍ខ្សែកាប មានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ក្នុងការធ្វើ ឬអនុញ្ញាត ការថតកម្មវិធីផ្សាយ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ការចាក់ផ្សាយឡើងវិញ ការផលិតឡើងវិញ ការចែកចាយ ឬការដាក់ជួល ជាលើកដំបូងនូវច្បាប់ចម្លងនៃកម្មវិធីផ្សាយរបស់ ស្ថានីយសាមី ។

មាត្រា ៤៨.-

ការថតចម្លងនូវកម្មវិធីរបស់អង្គភាពទូរផ្សាយ ដើម្បីលក់ ជួល ប្តូរ ចាក់ផ្សាយ ឬផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ នៅទីកន្លែងណាមួយ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីអង្គភាពទូរផ្សាយសាមី ។

ផ្នែកទី ៥

លាភការ

មាត្រា ៤៩.-

ប្រសិនបើប្តូរក្រាមបានផលិត ក្នុងគោលបំណងពាណិជ្ជកម្ម ឬជាការផលិតឡើង វិញត្រូវបានយកទៅ ផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ឬផ្សព្វផ្សាយផ្សេងទៀតជាសាធារណៈ ឬសម្តែងជាសាធារណៈ អ្នកសម្តែង និងផលិតករហ្វូណូក្រាមត្រូវទទួលបាននូវលាភការគ្រប់គ្នា តែមួយលើកគត់ ប្រកបដោយសមធម៌ ដែលអ្នកប្រើប្រាស់ត្រូវបង់លាភការនោះជូនអង្គភាពគ្រប់គ្រងសិទ្ធិរួម ។

អង្គភាពគ្រប់គ្រងសិទ្ធិរួម គឺជានីតិបុគ្គលមានភារកិច្ចចាត់ចែងការងារស្តីពីលាភការនេះ ដែលកំណត់ ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៦

ការកម្រិតសិទ្ធិ

មាត្រា ៥០.-

ដោយមិនគិតដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១ មាត្រា ៤២ មាត្រា ៤៣ មាត្រា ៤៤ មាត្រា ៤៥ មាត្រា ៤៦ មាត្រា ៤៧ និងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ សកម្មភាពទាំងឡាយ ដូចតទៅនេះ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តបាន ដោយពុំចាំបាច់ទទួលការយល់ព្រមពីសិទ្ធិវន្ត និងពុំចាំបាច់បង់ប្រាក់កម្រៃ :

- ក- សេចក្តីរាយការណ៍ស្តីពីបច្ចុប្បន្នភាព ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលសេចក្តីរាយការណ៍នោះ បានដកស្រង់ជា ផ្នែកខ្លីៗ ពីការសម្តែង ឬពីខ្លឹមសារប្បណ្ណក្រាម ឬពីក្នុងការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ។
- ខ- ការថតចម្លង ដែលធ្វើឡើងសម្រាប់តែប្រើប្រាស់ ក្នុងផ្នែកស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ ។
- គ- ការថតចម្លង សម្រាប់បម្រើក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការសិក្សា លើកលែងតែការសម្តែង ឬប្បណ្ណក្រាម ដែលផលិតសម្រាប់ តែគោលបំណងនៃការសិក្សា ។
- ឃ- អាគតដ្ឋានជាសម្រង់ខ្លីៗពីការសម្តែង ឬប្បណ្ណក្រាម ឬកម្មវិធីចាក់ផ្សាយតាមទូរទស្សន៍សមស្រប តាមទម្លាប់ល្អ ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងទិសដៅព័ត៌មាន ។
- ង- ការប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀតដែលជាករណីលើកលែង ពិសេសចំពោះស្នាដៃនានា ដែលទទួល បាននូវកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ ។
- ច- ការចាប់យករូបភាព និងសម្តែង ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយបន្តទាំងស្រុង ឬភាគខ្លះដោយអង្គការទូរទស្សន៍ ឬស្ថាប័នស្ថិតិបច្ចុប្បន្នភាពនៃពិធីបុណ្យ អង្គប្រជុំ ឬព្រឹត្តិការណ៍នានារបស់ជាតិ ពិសេសដើម ក្នុងពេល តែមួយ ។

មាត្រា ៥១.-

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវអនុវត្តនៅពេលណាដែលអ្នកសម្តែង អនុញ្ញាតឱ្យគេថត បញ្ចូលការសម្តែងរបស់ខ្លួន ទៅក្នុងប្បណ្ណក្រាមមានរូបភាព ឬសោតទស្សន៍ ។

មាត្រា ៥២.-

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១ ក្នុងច្បាប់នេះ មិនត្រូវយកទៅអនុវត្តចំពោះអង្គភាព ទូរផ្សាយណាមួយ ដែលធ្វើការថតចម្លង និងផលិតឡើងវិញដោយមធ្យោបាយផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីចាក់ផ្សាយក្នុងកម្មវិធី ផ្សាយរបស់អង្គការទូរផ្សាយនោះ ក្នុងគោលបំណងផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ។

រាល់ការផលិតឡើងវិញនូវស្នាដៃ ឬច្បាប់ចម្លងដូចមានចែង នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះ ត្រូវបំផ្លាញចោលឱ្យអស់ ក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ បន្ទាប់ពីការផលិត លើកលែងតែករណីត្រូវ រក្សាទុកស្នាដៃចម្លងមួយច្បាប់គត់សម្រាប់ជាឯកសារ ។

ផ្នែកទី ៧

រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ

មាត្រា ៥៣.-

- ១- រយៈពេលនៃកិច្ចការពារអ្នកសម្តែងគឺ ៥០ (ហាសិប)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំ ប្រក្រតិទិននៃការ ថតបញ្ចូលក្នុងហ្វូណូក្រាម ឬក្នុងករណីដែលពុំបានថតការសម្តែង បញ្ចូលក្នុងហ្វូណូក្រាម គឺ គិតចាប់ ពីដំណាច់ឆ្នាំប្រក្រតិទិនដែលការសម្តែងបានប្រព្រឹត្តទៅ ។
- ២- រយៈពេលនៃកិច្ចការពារផលិតករហ្វូណូក្រាមគឺ ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំប្រក្រតិទិន ដែលបានបោះផ្សាយហ្វូណូក្រាម ឬក្នុងករណីពុំបានបោះផ្សាយហ្វូណូក្រាម គឺគិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំ ប្រក្រតិទិន ដែលបានថតសម្តែងបញ្ចូលក្នុងហ្វូណូក្រាម ។
- ៣- រយៈពេលនៃកិច្ចការពារកម្មវិធីផ្សាយរបស់អង្គការទូរផ្សាយ គឺ ៥០ (ហាសិប)ឆ្នាំ គិតចាប់ពី ដំណាច់ឆ្នាំប្រក្រតិទិន ដែលកម្មវិធីបានផ្សាយ ។

ផ្នែកទី ៨
ការផ្ទេរសិទ្ធិ

មាត្រា ៥៤.-

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣២ មាត្រា ៣៣ និងមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះ
សិទ្ធិអ្នកសម្តែង ផលិតករ ហ្វូណូក្រាម និងអង្គភាពទូរទស្សន៍ ។

ផ្នែកទី ៩
ការតម្កល់

មាត្រា ៥៥.-

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៨ មាត្រា ៣៩ និងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ចំពោះ
សិទ្ធិអ្នកសម្តែង ផលិតករ ហ្វូណូក្រាម និងអង្គភាពទូរទស្សន៍ ។

ជំពូកទី ៤
ការគ្រប់គ្រងរួមលើសិទ្ធិនានា

មាត្រា ៥៦.-

អ្នកនិពន្ធ និងម្ចាស់សិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែលអាចបង្កើតអង្គការគ្រប់គ្រងសិទ្ធិរួម ដើម្បីការពារ និងគ្រប់គ្រង
សិទ្ធិបេតិកភ័ណ្ឌ ។

ការបង្កើតអង្គការគ្រប់គ្រងរួមលើសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬផលិតករវីដេអូ
ត្រូវតែមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

អង្គការគ្រប់គ្រងរួមលើសិទ្ធិផ្សាយតាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ទូរទស្សន៍ខ្សែកាបនៃអង្គការទូរទស្សន៍ ត្រូវមាន
ការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងព័ត៌មាន ។

ជំពូកទី ៥
ករណីវិវាទ និងទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៧.-

បុគ្គលណាដែលបានទទួលរង ឬអាចទទួលរងនូវការប៉ះពាល់ ដល់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន ជាអ្នកនិពន្ធក្តី ឬសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែលក្តី បុគ្គលនោះមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការដើម្បី :

- ក- ធ្វើការហាមប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិខ្លួន ប្រសិនបើការប៉ះពាល់នោះអាចនឹងកើតមាននៅក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខ ។
- ខ- បង្កាប់ឱ្យចុងចម្លើយ ឈប់ធ្វើការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិខ្លួន ប្រសិនបើការប៉ះពាល់បែបនេះនៅតែបន្តសកម្មភាព ។ ដើមចោទ អាចទាមទារឱ្យចុងចម្លើយសងជម្ងឺចិត្ត សងការខូចខាត និងប្រគល់មកវិញនូវវត្ថុតាង មានឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈដែលជាប់រឿងហេតុ ព្រមទាំងប្រគល់នូវប្រាក់ចំណេញដែលបានមកពីអំពើខុសច្បាប់នោះ ។

មាត្រា ៥៨.-

តុលាការមានសមត្ថកិច្ចរឹបអូសឬបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុតាងមានឧបករណ៍ សម្ភារៈ ដែលត្រូវបានផលិតបានប្រើប្រាស់ ឬបានដាក់ឱ្យចរាចរដោយខុសច្បាប់ ឬឧបករណ៍សម្រាប់ធ្វើការបំពាន ដែលឧបករណ៍ឬសម្ភារៈទាំងនោះកំពុងស្ថិតក្នុងការកាន់កាប់របស់ចុងចម្លើយ ឬកំពុងត្រូវបានឃាត់ទុក ។

មាត្រា ៥៩.-

តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ចាត់វិធានការចាំបាច់ជាបណ្តោះអាសន្ន សម្រាប់ធានានូវការរក្សាទុកវត្ថុតាងដែលផលិតចេញពីការចម្លងខុសច្បាប់នូវស្នាដៃណាមួយ ។
ដើមចោទមានកាតព្វកិច្ចជួសជុលការខូចខាត ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តទៅលើចុងចម្លើយ ក្នុងករណីបណ្តឹងនោះ ត្រូវបានតុលាការរកឃើញថា ជាបណ្តឹងពុំមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ។

មាត្រា ៦០.-

ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃនៃការឃាត់ទុក នូវឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈ ឬគ្រឿងបរិក្ខារ ឬ តតិយជនជាអ្នកកាន់កាប់ឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈដែលត្រូវបានឃាត់ទុកអាចស្នើសុំទៅតុលាការ ឱ្យលើកលែងការឃាត់ទុក ឬ សម្រេចកម្រិតអនុភាពនៃការឃាត់ទុកនោះ ។

មាត្រា ៦១.-

ការឃាត់ទុកនូវវត្ថុតាង មានឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈទាំងឡាយណា ដោយពុំបានប្តឹងទៅតុលាការក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃឃាត់ទុក ការលើកលែងការឃាត់ទុកតាមសំណើសុំរបស់បុគ្គលជាម្ចាស់ ឬតតិយជនជាអ្នកកាន់កាប់ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ។

មាត្រា ៦២.-

យោងតាមមាត្រា ៦៤ និងមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើសដែរ អំពើទាំងឡាយដូចតទៅ :

- ១- ការផលិត ឬការនាំចូលដើម្បីដាក់លក់ ឬដាក់ជូលនូវឧបករណ៍ ឬគ្រឿងមធ្យោបាយណាមួយ ដែលធ្វើឡើង ឬយកលំនាំតាម ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដំណើរការនៃឧបករណ៍ ឬគ្រឿងមធ្យោបាយទូទៅ ឬកាត់បន្ថយចំនួនការផលិតឡើងវិញនៃស្នាដៃហ្វូណូក្រាម ឬការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ឬធ្វើឱ្យខូចគុណភាពនូវច្បាប់ចម្លង ។
- ២- ការផលិត ឬការនាំចូលដើម្បីដាក់លក់ ឬដាក់ជូលនូវឧបករណ៍ ឬគ្រឿងមធ្យោបាយណាមួយ ដែលនាំឱ្យបុគ្គលគ្មានសិទ្ធិទទួលបាននូវកម្មវិធីផ្សាយតាមសញ្ញា លេខកូដ ដែលផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ឬផ្សាយជាសាធារណៈ តាមវិធីផ្សេង រួមមានការផ្សាយតាមផ្កាយរណប ។
- ៣- ការលួចចោល ឬការកែប្រែព័ត៌មានស្តីពីរបបសិទ្ធិ តាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិក ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។
- ៤- ការចែកចាយ ឬការនាំចូល ដើម្បីចែកចាយការផ្សាយ តាមអង្គភាព ទូរទស្សន៍ ការផ្សាយជាសាធារណៈ ឬការដាក់ជូលសាធារណជននូវស្នាដៃ ឬការសម្តែង ឬហ្វូណូក្រាម ឬកម្មវិធីផ្សាយ

នៃអង្គការពន្ធុរដ្ឋបាល ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ហើយអ្នកប្រព្រឹត្តដឹងច្បាស់ថា ព័ត៌មានស្តីពីរបបសិទ្ធិតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិច ជាព័ត៌មានដែលត្រូវគេលុបចោល ឬកែប្រែរួចហើយ ។

ពាក្យថា "ព័ត៌មានស្តីពីរបបសិទ្ធិ" មានន័យថា :

- ព័ត៌មានដែលធ្វើឱ្យគេស្គាល់ពីអត្តសញ្ញាណអ្នកនិពន្ធ ភិនភាគស្នាដៃ អត្តសញ្ញាណអ្នកសម្តែង ភិនភាគនៃអ្នកសម្តែង អត្តសញ្ញាណផលិតករហ្វូណូក្រាម ភិនភាគហ្វូណូក្រាម អត្តសញ្ញាណអង្គការពន្ធុរដ្ឋបាល និងភិនភាគកម្មវិធីអង្គការពន្ធុរដ្ឋបាល
- ព័ត៌មានដែលធ្វើឱ្យគេស្គាល់ពីអត្តសញ្ញាណម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬភិនភាគនៃព័ត៌មានស្តីពីលក្ខខណ្ឌ និងបែបបទនៃការប្រើប្រាស់ស្នាដៃ និងផលិតផលដទៃទៀត ដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ និងស្គាល់ភិនភាគលេខកូដ ឬសញ្ញាលេខកូដ ដែលចែងឱ្យដឹងនូវព័ត៌មានទាំងនោះ ។

មាត្រា ៦៣.-

តាមការស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ឬម្ចាស់សិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការត្រួតពិនិត្យរដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ អាចឃាត់ទុកបាននូវទំនិញ ដែលម្ចាស់សិទ្ធិនោះសំអាងថាជាទំនិញក្លែងបន្លំ ។ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់តុលាការមានសមត្ថកិច្ចអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដើមបណ្តឹង និងអ្នកកាន់កាប់ទំនិញអំពីការឃាត់ទុកនូវទំនិញទាំងនោះ ។

លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីរដ្ឋបាលគយ និងរដ្ឋាករ ចែងផ្ទុយពីបទប្បញ្ញត្តិនេះ វិធានឃាត់ទុកទំនិញអាចលុបចេញ ដោយស្របច្បាប់បាន ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល (១០ ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃជូនដំណឹងស្តីពីការឃាត់ទុកទំនិញនោះ អ្នកប្តឹងពុំបានបង្ហាញភស្តុតាងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបញ្ជាក់ទៅរដ្ឋបាលគយ និងរដ្ឋាករឱ្យដឹងថា សាមីខ្លួនបាន:

- ស្នើសុំទៅតុលាការចាត់វិធានការរក្សាទុកទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ
- ប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចដោយមានភ្ជាប់ជាមួយនូវការធានាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីការពារទុកជាមុននូវការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ដែលអាចកើតមានជាយថាហេតុបាន ។

ច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល

អ្នកប្តឹងត្រូវតែជូនដំណឹងការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកពីការឃាត់ទុកទំនិញនោះ ប្រសិនបើបណ្តឹងរបស់ខ្លួនត្រូវបានរកឃើញថា ជាបណ្តឹងគ្មានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវ ។

បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន នៃច្បាប់ស្តីពី "ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់" ត្រូវយកមកអនុវត្តបន្ថែមក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

ការរំលោភបំពានលើសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធដូចមានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ តាមរយៈការផលិត ការផលិតឡើងវិញ ឬការសម្តែង ឬការផ្សព្វផ្សាយនូវស្នាដៃ ដោយប្រើមធ្យោបាយបែបណាក៏ដោយ គឺជាបទល្មើសដែលត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ ។

បទល្មើសនៃការផលិត ឬការផលិតឡើងវិញ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២៥.០០០.០០០ (ម្ភៃប្រាំលាន) រៀល ឬ/និងត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដល់ ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ។ ករណីមិនរាងចាលត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដង ។

ការនាំចូល ឬនាំចេញនូវផលិតផលបានពីបទល្មើស ដែលជាការផលិតឡើងវិញ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ឬ / និង ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដល់ ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ។ ករណីមិនរាងចាលត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដង ។

បទល្មើសនៃការសម្តែង ឬការផ្សព្វផ្សាយ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀលទៅ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ឬ/និងត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ដល់ ៣ (បី) ខែ ។ ករណីបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តច្រើនដង ការផ្តន្ទាទោស ត្រូវគុណនឹងចំនួននៃការប្រព្រឹត្ត ។ ករណីមិនរាងចាលត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដងនៃទោសពិន័យ ។

មាត្រា ៦៥.-

ការផលិត ឬការផលិតឡើងវិញដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង ឬពីផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬពីផលិតករវីដេអូ ឬអង្គការទូរទស្សន៍ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២៥.០០០.០០០ (ម្ភៃប្រាំលាន) រៀល ឬ/ និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដល់ ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ។ ករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេដង ។

ការនាំចូល ឬនាំចេញនូវហ្វូណូក្រាម កាស៊ីនេត ឬកាស៊ីនេតវីដេអូ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង ឬផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬផលិតករវីដេអូ ឬអង្គការទូរទស្សន៍ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ឬ/និងត្រូវផ្ដន្ទាទោស ជាប់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ខែ ដល់ ៣ (បី)ខែ ។ ករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេដង ។

ការចាក់ផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង ឬពីផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬពីផលិតករវីដេអូ ឬអង្គការទូរទស្សន៍ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ឬ និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ខែ ដល់ ៣ (បី) ខែ ។ ករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៦.-

គ្រប់ករណីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៤ និងមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ តុលាការមានសមត្ថកិច្ចចេញសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

- រឹបអូសមួយភាគ ឬទាំងស្រុងនូវប្រាក់ចំណូល បានមកពីបទល្មើស និងឧបករណ៍ដែលដាក់តាំងដោយឡែកសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តទៅនូវបទល្មើសនោះ
- បង្គាប់ឱ្យយកឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈដែលរឹបអូសទៅប្រគល់ជូនម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ឬម្ចាស់សិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ដោយមិនទាន់គិតគូរដល់ការសងសោហ៊ុយជម្រើសចិត្ត
- បង្គាប់ឱ្យបំផ្លាញចោលនូវសម្ភារៈ និងឧបករណ៍ដែលបានពីការរឹបអូស ។

ជំពូកទី ៦
ការអនុវត្តសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិ

មាត្រា ៦៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងច្បាប់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភាគីត្រូវយកមកអនុវត្តជាមួយនឹងច្បាប់នេះបាន ។

ក្នុងករណីមានទំនាស់ជាមួយនឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិនៃសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិ ទាំងនោះ ត្រូវចាត់ទុកជាបទប្បញ្ញត្តិគោល ។

ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៨.-

បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវចេញសេចក្តីប្រកាសអំពីការ បញ្ឈប់ជាបន្តាន់នូវរាល់អាជីវកម្មដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ។

ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទោសប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៤ និងមាត្រា ៦៥ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះអាជីវកម្មកំពុងមានសកម្មភាពផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៩.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហនុ

ពល-០៣.០៣.១១៣

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម បុហ្នធី